

Provincijalka iza željezne zavjese, suradnja s đakovačkim biskupom Antunom Akšamovićem

Vrlo dobro mi je poznat život, rad i zasluge č. majke Amadeje, jer sam dobar dio godina, za vrijeme dok je ona upravljala Vašom provincijom, bio upravitelj samostanske crkve, a cijelo vrijeme njezine uprave bio sam tajnik biskupa Akšamovića, pa znam ocijeniti njezine velike zasluge. Nešto najveće i najljepše iz njezina života, što mi se duboko ucijepilo u moje pamćenje i neću nikada zaboraviti, bio je moment kada je, zajedno s biskupom Akšamovićem, poput sv. Ivane Arške, neustrašivo branila samostan i Provinciju, kada je prijetila opasnost da Vam samostan oduzmu. Bio sam kod toga osobno prisutan i sve to gledao. (Iz Sažalnice presvijetloga gospodina Rudolfa Šverera, kanonika, Đakovo, 29. 11. 1971.)

Dragi vjernici, dragi prijatelji, suradnici i dobročinitelji!

Navedeni ulomak teksta iz *Sažalnice presvijetloga gospodina Rudolfa Šverera, kanonika, već nam dosta govori o majci M Amadeji i o svetosti njezine duše, koja nas privlači da ju bolje upoznamo. U ovom broju listića istaknut ćemo njezinu mudrost, hrabrost i sveto znanje u obrani provincijalne kuće, u suradnji s đakovačkim biskupom Antunom Akšamovićem.*

Podsjećamo da smo u Jubilejskoj godini, u 50. obljetnici od njezine smrti, koja nosi sa sobom posebne milosti. Iskoristimo ih moleći zagovor blagopokojne majke M Amadeje u našim potrebama. Ustrajna molitva u zajedništvu s majkom M. Amadejom, zacijelo će donijeti plod. Svoje nakane i preporuke majci M. Amadeji možete upisati na internetskoj stranici: <https://sestre-sv-kriza.hr/majka-amadeja-karolina-pavlovic/> ili u Knjigu prošnji, u samostanskoj crkvi u Đakovu.

Svakog 26. u mjesecu služi se sv. misa na vaše nakane, koje uključujemo u molitvu vjernika.

Ulaskom u Đakovo partizani su u ožujku 1945. godine oduzeli samostanu konvikt, građansku školu, a polovicu samostana, pretvorili su u bolnicu. Nakon toga tadašnja državna vlast pokušala je u nekoliko navrata oduzeti i drugu polovicu samostana. Majka M. Amadeja svaki put im se mudro i odlučno usprotivila, navodeći razlog da u provincijalnoj kući nema dovoljno mjesta ni za same sestre, njih oko 200, od kojih su brojne bolesne i stare, a neke su se tu sklonile nakon bombardiranja ili su otpuštene s posla. U svakom pokušaju njezin snažni prosvjed rezultirao je uspjehom. U tome je ključnu ulogu odigrao i đakovački biskup Antun Akšamović, koji je u više navrata kod predsjednika Narodne vlade, Vladimira Bakarića, posredovao u korist sestara.

No, kako su se predstavnici tadašnje vlasti osjetili nemoćnima pred snažnim otporom majke M. Amadeje, a provincijalna kuća i dalje im bila primamljiv plijen, 6. lipnja 1946. godine tročlana delegacija gradskih vlasti posjetila je đakovačkoga biskupa Antuna Akšamovića, izlažući namjeru državnih vlasti da Đakovo učine većim kulturnim središtem, zbog čega je u gradu potrebno otvoriti više ustanova, u prvom redu Narodnu bolnicu za Đakovo i okolicu, koju vlasti žele smjestiti u jedan dio provincijalne kuće. Drugi dio samostana ostao bi sestrama. Biskup Akšamović o tome je odmah pismom obavijestio majku M. Amadeju. Iz pisma je vidljiva njegova reakcija pred predstavnicima vlasti u vezi smještaja i egzistencije sestara. Jednako tako i njegova zauzetost kako sestrama pomoći.

U svom odgovoru, posredstvom biskupa Akšamovića, majka M. Amadeja poručuje vlastima kako provincijalna kuća nije “samo jednostavna redovnička kuća”, nego matična kuća Družbe u Jugoslaviji, pa je stoga moralno “obvezana, da pod svoj krov smjesti svakog člana koji je onemogućen i nesposoban za rad.” Uz to je naglasila da je Družba, kojoj samostan pripada, papinskoga prava, pa stoga ona kao provincijalna poglavarica ne može samostalno odlučivati o sudbini provincijalne kuće, a bez odobrenja Svete Stolice, to ne može ni generalna poglavarica Družbe. Stoga im poručuje da se obrate Svetoj Stolici. Time je diplomatski otklonila bilo kakvu mogućnost da vlasti sa sestrama pregovaraju o smještanju bolnice u provincijalnu kuću. Kakve li mudrosti?! U njoj se ostvaruju Isusove evanđeoske riječi: *Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti. Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!* (Mt 10.19-20).

Pripremila: s. Meri Gotovac